Po tuším loňském úspěchu hroší posádky Honza Ešus + Jana ve štafetě v Ujčově, kde došlo i na pohár a věcné ceny, se podařil další pokrok a hroší zástupce se, i když méně úspěšně, zúčastnil otevřeného mezinárodního mistrovství ČR v extrémním závodu tříčlenných štafet FREE LITOVEL BOBR CUP 2007 !

Jak k tomu došlo ? Loni se na mne obrátila Marcela (byla s námi párkrát na jednodenních vodách), abych ji pomohl sehnat do teamu k běžci a cyklistovi kajakáře. Moji jeseničtí známí ji dohodili, k poměrné spokojenosti, nějakého dorostence z Ostravy. Letos se smskovala znovu, tak jsem ji opět odkázal na jeseničáky. Po čase se ozvala, že dorostenec nemůže, a že mám jet já. To jsem napoprvé raději nechtěl pochopit.

S Bobrcupem mám drobnou zkušenost ze starodávna, tehdy dělal tuším Rostíček akci u rybářské, já tam byl na kole a jel se podívat k Templu na průběh. Cyklisti brodili řeku k Temlu vyškrábali se nahoru a druhou stranou sjížděli dolů. V nějaké píše jsem (ještě na staré velamosce) prubnul ten sjezd. Skončil jsem v přemetech a od té doby mám zjizvené koleno.

Takže jsem nadšením zrovna nejásal. Ale podíval jsem se na propozice na požadované rozměry lodě, při tom mne zaujala kategorie crazyteam (tam bych možná obstál) a nakonec odpověděl, že když neseženou nikoho lepšího a když se to bude brát jako sranda, tak snad.

Pak se dlouho nic nedělo, kromě toho, že jsem si jaksi natáhl levou ruku a před odjezdem do Rakous na mne skočila ještě choroba. Tam jsem toho tedy moc nevyléčil, a po návratu mne čekalo potvrzení registrace a zpráva od leadra teamu, jak se těší. Trochu jsem ho zchladil a dál se poctivě připravoval kloktáním a pocením. Nejvíc jsem se zpotil, když jsem se podíval na registraci a zjistil, že je tam 200 teamů a v nich z deset mistrů Evropy, Světa s blízkého okolí a to hlavně v kanoistice.

Bobrcup má toto složení :

1. Běh kros cca 15 km (5krát brod přes řeku)

2. MTB Cross-country 25 km (3krát brod)

3. Sjezd na divoké vodě 6 km (obtížnost dle množství vypitého rumu až „na hranici sjízdnosti“)

V sobotu jsem naložil a vyrazil do Litovle, napřed byla seznamovačka, běžce nikdo neznal (loňský nemohl) a tak se dlouhá chvíle vyplnila rekonstrukcí způsobu, jakým se dostal do teamu (úplně jednoduše, asi přes pět známých). Bral to v klidu, nedlouho před startem ještě postával v „civilu“ a s pivsonem. Běžci vyrazili v poledne (teamů přibylo na 225) a protože v pátek zapršelo, musel nejeden v brodu plavat. . Mezitím jsem šmejdil po areálu a postupně zjišťoval, odkud kam, jak a tak. Běžec dorazil někde ve třetí čvrtině a předal štafetový kolík (okousaný od bobra) cyklistovi, co vypadal dost jako makáč. Já mezitím nafukoval co se tam vešlo, chladil atd. Devadesát procent lodí byly sjezdový speciály, některý i z karbonu apod. zbytek už normálnější dlouhý lodě. Podobný exot jako já byl už jenom jeden s rodeovým kyblíkem.

Cyklistu jsem odhadl dobře, nahnal alespoň dvacet míst, drapl jsem kolík a vyrazil. Asi padesát metrů po suchu, přeplavat náhon, stopadesát metrů k lodi, nasednout a vyrazit. Nevím proč se tomu říká sjezd, když se jede půlka proti proudu. Morava byla kalná a i když nebyl proud vidět, byl dost cítit, hlavně když jsem křižoval, jak jsem se mu snažil utéct vnitřníma obloukama a tak. Kolem mne svištěly ty sjezďáky a mně se zdálo, že nahoru snad nedorazím. Pak se objevil do protivky kouzelný dědeček na normálnější lodi, ocenil moji snahu a řekl ještě dvě zatáčky. Objel jsem ten barel a šlo to hned líp, už mne jich tolik nepředjíždělo, asi ta zásoba vzadu docházela, ale i dolů to bylo na mne dost dlouhý. Konečně se objevilo vysedací místo, těsně před ním mne ještě předjel další sjezďák. Zastavím, chci vylézt, na břeh to nejde (bahno které nedrží, vylízalo tady 174 kajakářů s loděma), nakonec napůl vypadnu, najdu nohama kameny a vystrkám loď nahoru, pak jaksi vylezu minimálně po čtyřech i já, koutkem oka vidím, že sjezďák na tom není líp. Kajak na rameno a chci běžet, těch 50 metrů k brodu ale spíš jdu, tady nemá cenu lézt do lodě, brodím a plavu (s kolem to tady muselo být žůžo). Vysoký břeh má za sebou 2x225 běžců, 225 cyklistů a 174 kajakářů, ale kupodivu to vysedání nahoře bylo složitější. Ještě vylézt na lešení (stavěl ho Pavlouš), někdo mi dýchá na záda, sednout do lodě (viděl jsem první, než jsem vyrazil na trať, ale stejně dávám kajak dost dozadu a musím udělat dva tři směšné pohyby, někteří se zde plácají jak ryba na suchu) a šup do bazénu (tady mám konečně výhodu proti labilním sjezďákům) a posledních pár záběrů do cíle.

Uffffff přežil jsem !!!!!

Celkem 3:34, jsme absolutně 175. z 225, v tom jsou i ženy, děti (min. součet 41 let) a starci (max. součet 197 let), já mám 53min, později na tabuli nacházím někoho ještě pomalejšího (asi rodeák), co cyklista nahnal tak jsem umazal. První měli něco přes 2hod, poslední cca 4:30.

A kdo příště ?